

РЕШЕНИЕ

№ 3896

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **3709** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от управителя Г. Г., срещу решение от 20.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав, по н.а.х. дело № 22170/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-2306131/ 26.09.2012 г., издадено от Е. А., директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 128, т. 2 КТ.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, а наложеното наказание е явно несправедливо - касационни основания по чл. 348, ал. 1 т. 1 вр. ал. 2 и т. 2 и т. 3 НПК, които не са мотивирани с конкретни твърдения и доводи. Касаторът се е ограничил с възпроизвеждане на оплакванията срещу НП, заявени пред СРС.

В съдебно заседание от санкционирания търговец и АНО не са ангажирани становища.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършена на място в офис на дружеството на 11.07.2012 г.; на 17.07. и 20.07.2012г. в сградата на ДИТСО – С. проверка от органите на Дирекция „Инспекция по труда“ С. на [фирма], е констатирано, че има нарушения на трудовото законодателство, изразяващи се в неизплащането на трудовите възнаграждения на работници и служители. Поради това с протокола от извършената проверка на касатора са дадени задължителни предписания за отстраняването на нарушенията, като съгл. т.1 от същите е предписано работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на А. С. Х. за м. март 2012 година. Протоколът, респ. предписанието, са връчени на представляващия дружеството на 20.07.2012г. Същия ден, в присъствието на двама свидетели, е съставен АУАН № 23-2306131 за това, че жалбоподателят не е изплатил на А. Х. трудово възнаграждение за м. март 2012 г., като актът е връчен на същата дата на представляващия дружеството. Въз основа на него на 26.09.2012г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, за да потвърди издаденото НП, от правна страна въззивната инстанция е формирала изводи, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита; Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон.

Решението е правилно.

Касационната инстанция не проверява фактическата обосновааност на оспорения съдебен акт, а се произнася в пределите на възприетите от въззивната инстанция фактически положения, когато не са наведени с касационната жалба и установени в касационното производство съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на приобщените по надлежния процесуален ред доказателствени материали. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение - чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване.

Не е налице и второто релевирано касационно основание-нарушение на закона. Въззивната инстанция е приложила правилно материалния закон, като е приела, че установеното от фактическа страна осъществява състава на нарушение по чл.414, ал.1 от КТ-неизпълнение трудовото законодателство, за което предвиденото в

разпоредбата административно наказание за субектите-ЮЛ е „имуществена санкция” в размер от 1500 до 10 000 лв. На касатора - юридическо лице е наложено определеното в КТ административно наказание за извършеното от него нарушение, което е било индивидуализирано от административнонаказващия орган в размер, близък до установения в закона минимум.

Неотносим към конкретния административно-наказателен състав е доводът за извършено прихващане между дължимо трудово възнаграждение и обезщетение за забавено изпълнение по договор за превоз с оглед забраната да се правят удръжки от трудовото възнаграждение без съгласието на работника/ служителя – чл. 272 КТ.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по н. а. х. дело № 22170/2012 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: